

सुहृदां वाक्यमिति शेषः ॥ एतावयं आत्मा च ते त्वया इदानीं ॥ समं एककाल एव पातितः ॥ १७ ॥ हितं वाक्यं ब्रुवाणोऽपि यत्परुषितस्तत्फलं दृष्टमित्यर्थः ॥ १८ ॥ यदिते त्वया सीतानिर्यातिता समर्पिता स्यात्तदा नः इदं व्यसनं न स्यात् ॥ १९ ॥ भ्राता वृत्तकामो निष्पन्नमनोरथः स्ववाक्यकरणत् ॥ मित्रकुलं मित्रपक्षः ॥ वयमविधवाः स्युः ॥ शत्रवश्च सकामानस्युः ॥ २० ॥ २१ ॥ एवं रावणीयस्तेच्छाचरणस्य नाशहेतुतामुक्ते इदानीं तन्निरासपूर्वकं दैवस्य तत्कारणत्वं दर्शयति नेति ॥ कामं पर्याप्तं ॥ तव न कामकारो न त्वदि

अशृण्वता तु सुहृदां सततं हितवादिनां ॥ मरणायाहता सीताराक्षसाश्च निपातिताः ॥ एताः सममिदानीं ते वयमात्मा च पातितः ॥ १७ ॥

ब्रुवाणोऽपि हितं वाक्यं दृष्ट्वा भ्राता विभीषणः ॥ दृष्टं परुषितो मोहात् त्वया त्वमवधकांक्षिणा ॥ १८ ॥ यदि निर्यातिता ते स्यात्सीतारामाय मैथिली ॥ न नः स्याद्यसनं घोरमिदं मूलहरं महत् ॥ १९ ॥ वृत्तकामो भवेद्भ्रातारामो मित्रकुलं भवेत् ॥ वयं चाविधवाः सर्वाः सकामान च शत्रवः

॥ २० ॥ त्वया पुनर्नृशंसे न सीतां संरुंधता बलात् ॥ राक्षसा वयमात्मा च त्रयंतुल्यं निपातितं ॥ २१ ॥ न कामकारः कामं वा तव राक्षसपुं

गव ॥ दैवं चेष्टयते सर्वहते दैवेन हन्यते ॥ २२ ॥ वानराणां विनाशो यं राक्षसानां च तेरणे ॥ तव चैव महाबाहो दैवयोगादुपागतः ॥ २३ ॥

नैवार्थेन च कामेन विक्रमेण न चाज्ञया ॥ शक्या दैवगतिलोके निवर्तयितुमुद्यता ॥ २४ ॥ विलेपु रेवंदीनां स्ताराक्षसाधिपयोषितः ॥ कुर

र्य इव दुःखार्ता बाष्पपर्याकुलेक्षणाः ॥ २५ ॥ इत्यार्षे वा ० यु ० द्वादशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ तासां विलप

मानानां ते दाराक्षसयोषितां ॥ ज्येष्ठपत्नी प्रियादीनां भर्तारं समुदैक्षत ॥ १ ॥ दशग्रीवं हतं दृष्ट्वा रामेणा चित्यकर्मणा ॥ पतिं मरोदरी तत्र

रूपणापर्यदेव यत् ॥ २ ॥ च्छाप्रवर्तितोऽयं व्यवहारः ॥ कुतोऽयतो दैवं सर्वप्राणिजातं चेष्टयते तत्तत्कर्मानुसारेणातो दैवहतमेव केनचिन्निमित्तेन हन्यते ॥ २२ ॥ ते

तव रणे वानराणां राक्षसानां तव चायं विनाशो दैवादुपागतः ॥ २३ ॥ अर्थेन धनेन कामेनेच्छया आज्ञया मया दैवावस्थापनशक्त्या उद्यता फलोन्मुखी भूता ॥ २४ ॥ २५ ॥

कत ॥ १०३ ॥ इ ० श्री ० वा ० यु ० द्वादशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ तासामिति ॥ १ ॥ मंडोदरी मंडनभूतोदरी कशोदरी त्यर्थः ॥ मंडोदरीति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ २ ॥